

D85/11

28 augustus 1985

PANEUROPESE FEDERATIE OVERZEE-CHINESE VERENIGINGEN TEGENGEHOUDEN
DOOR PEKING

Van bevriende zijde werd vernomen dat de in kringen van Overzee-Chinezen levende plannen voor de oprichting van een Paneuropese Federatie van Overzee-Chinese Verenigingen op de lange baan geschoven zijn. Zulks, nadat zowel direct vanuit Peking als door consulaire medewerkers van ambassades van de Volksrepubliek in West-Europa tegen de uitvoering van dergelijke voorstellen was geadviseerd.

Met de opzet van een federatie zoals beoogd, waren de initiatiefnemers nochtans al een flink eind gevorderd.

PANEUROPESE FEDERATIE OVERZEE-CHINESE VERENIGINGEN TEGENGEHOUDEN
DOOR PEKING

Het idee om tot een Europese overkoepeling van de verschillende organisaties van Chinese emigranten te komen stelde in hoofdzaak op de wens om een tegenwicht te creëren tegen de pro-Taiwangezinde Federatie van Europese Overzee-Chinese Verenigingen. Het plan kreeg gestalte op een bijeenkomst vorig jaar (van 12 tot 14 juni) in Madrid, waar vertegenwoordigers van negen Europese emigrantenverenigingen en een trio hoge ambtenaren uit Peking* de eerste verjaardag van de Spaanse Overzee-Chinese Vereniging luister waren komen bijzitten. Daar ontmoette het voorstel dat door de voorzitter van de Britse vereniging, WEN Liangsheng in september 1983 al eens was geopperd en sedertdien door met name diens Franse tegenhanger, LIU Youhuang, was gesteund kennelijk zoveel bijval, dat terstond met de organisatie van een en ander een aanvang werd gemaakt.

Hoe voortvarend de gedelegeerden het federatie-streven wensten aan te pakken bleek wel uit de concrete stappen die er toen in de Spaanse hoofdstad werden gedaan. Zo werd het secretariaat van de op te richten Federatie alvast ondergebracht bij de "Association des Chinois Résidents en France" in Parijs. Voorts werd een Federatie-bestuur gekozen waarin vertegenwoordigers van de verenigingen uit Groot-Brittannië, Frankrijk, Nederland, België en Spanje zitting kregen. De statuten mochten worden opgesteld door WEN Liangsheng. De volgende bijeenkomsten zouden moeten plaatsvinden in Groot-Brittannië (1985) en België (1986).

Blijkbaar vond de leider van de delegatie uit China, HONG Sisi, dat de aanwezigen in hun enthousiasme wat te hard van stapel liepen, want hij verzocht hen om de uiteindelijke beslissing over de Federatie uit te stellen tot juni 1985 op het eerstkomende treffen. HONG, wellicht improviserend omdat hem instructies van hogerhand terzake ontbraken, ried hen aan om zich intussen te laten adviseren door de consulaire afdelingen van de Chinese ambassades in de diverse landen.

Medio april jongstleden nu, zo wordt bericht, kwam het onderwerp van de Federatie wederom ter sprake en wel tijdens een bezoek dat de voorzitter van de "Asociacion de Chinos en España, Miguel SHIAO (identiek aan XIAO Jiluan,) bracht aan de Britse "Confederation of Chinese Associations in the UK". In de loop van die ontmoeting kwam vast te staan dat de consulaire afdeling van de Chinese ambassade in Londen de oprichting van een Paneuropese Federatie van Overzee-Chinese

-----

*Vertegenwoordigers waren er uit Spanje, Portugal, Groot Brittannië, Frankrijk, Nederland (HU Zhiguang, en LIANG Hongji,), België, Luxemburg, Zweden, Oostenrijk en West-Duitsland. De delegatie uit China stond onder leiding van HONG Sisi, vice-voorzitter van de Panchinese Federatie van Gerepatrieerde Overzee-Chinezen en lid van de Vaste Commissie van het Volkscongres van de Volksrepubliek.

Verenigingen had afgeraden met het argument dat "een grote, West-Europa omspannende pro-Peking groep de verschillende regeringen vermoedelijk een doorn in het oog zou zijn". SHIAO verklaarde dat de consulaire medewerkers van de ambassades in Spanje, Nederland en Frankrijk eveneens hun bedenkingen tegen het plan hadden geuit en herinnerde aan de van meet af aan gereserveerde opstelling van HONG Sisi in Madrid een jaar eerder. Alles bijeengenomen zag men dus maar liever af van verdere pogingen tot oprichting van een overkoepelende federatie.

Het streven naar een grotere en geïnstitutionaliseerde eenheid in Peking welgezinde kringen heeft nooit op enige steun uit de Volksrepubliek zelf kunnen rekenen. Dat was al zo in de jaren '60 en '70 toen uit de pro-Chinese beweging van marxistisch-leninistische (ML-)partijen eveneens het idee van een georganiseerd supranationaal samenwerkingsverband opborrelde. Ook toen vreesde China, behalve een strijd tussen partijen om binnen het nieuwe verband de boventoon te voeren, evenzeer een reactie van de plaatselijke overheden, hetgeen zou kunnen resulteren in een ongewenste belangstelling van inlichtingen- en veiligheidsdiensten voor pro-Chinese milieus. En het prikkelen van regeringen van kapitaalkrachtige, hoogontwikkelde industrielanden - gezochte partners bij China's modernisering immers - is wat Peking momenteel angstvallig zal trachten te vermijden.